

Vergaderjaar 1993–1994

23 431

Wijziging van de Wet van 13 mei 1993, Stb. 283, tot uitbreiding en wijziging van de Wet milieubeheer (afvalstoffen) en enige andere wetten

Nr. 3

MEMORIE VAN TOELICHTING

Bij de voorbereiding van de invoering van de Wet van 13 mei 1993, Stb. 283, tot uitbreiding en wijziging van de Wet milieubeheer (afvalstoffen) – hierna te noemen *Wet milieubeheer (afvalstoffen)* –, bleek dat die invoering zou leiden tot een aantal praktische problemen. Deze hielden verband met de provinciale regels in het kader van de bescherming van de kwaliteit van het grondwater met het oog op de waterwinning in bij die regels aangewezen gebieden (grondwaterbeschermingsgebieden). Met name ging het om het in de Wet milieubeheer (afvalstoffen) nieuw geformuleerde artikel 1.2, zesde lid, en de in artikel VIII van die wet opgenomen overgangsregeling.

Ook bleken er in de Wet milieubeheer en de Wet milieubeheer (afvalstoffen) enkele andere onvolkomenheden te zitten. Tenslotte moest in het overgangsrecht van de Wet van 2 juli 1992, Stb. 414, tot uitbreiding en wijziging van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne en daarmee samenhangende wijzigingen van andere wetten (vergunningen en algemene regels voor inrichtingen, procedures voor vergunningen en ontheffingen; handhaving) (hierna VAR) worden voorzien in een langere overgangperiode waarin bestaande aanwijzingen als opsporingsambtenaar blijven gelden.

Het nu voorliggende wetsvoorstel voorziet in een en ander. In gezamenlijk overleg met het Interprovinciaal Overleg (IPO) en de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) is een oplossing gevonden voor de problemen met betrekking tot de grondwaterbeschermingsgebieden die voor de praktijk acceptabel en werkbaar is. Gezien het karakter van het wetsvoorstel ga ik ervan uit dat de behandeling van het voorstel binnen enkele maanden kan worden afgerond. Hierdoor wordt het mogelijk dat de Wet milieubeheer (afvalstoffen) volgens planning per 1 januari 1994 in haar geheel in werking kan treden. De wijzigingen worden hieronder per artikel(onderdeel) toegelicht.

Artikel I

In artikel XXII, elfde lid, van de wet VAR (zoals gewijzigd artikel I, onderdeel Q, onder 5, van de Wet van 23 december 1992, Stb. 1993, 31, tot wijziging van de wet VAR), is bepaald dat de aanwijzingen van

opsporingsambtenaren van kracht blijven tot één jaar na inwerking-treding van de wet VAR (1 maart 1994).

Vóór dat moment dienen de aanwijzingen opnieuw plaats te vinden. Ook als gevolg van de inwerking-treding van de nieuwe Politiewet (wetsvoorstel 22 562), naar thans wordt voorzien ná 1 maart 1994, dienen aanwijzingen van opsporingsambtenaren opnieuw plaats te vinden. Ingevolge artikel 3 van de Invoeringswet Politiewet (wetsvoorstel 23 088) blijven bestaande aanwijzingen van kracht gedurende één jaar na het tijdstip van inwerking-treding van de nieuwe Politiewet. Om doelmatigheidsredenen wordt voorgesteld om de overgangstermijn van VAR voor opsporingambtenaren te verlengen tot het tijdstip waarop de nieuwe Politiewet in werking treedt. Hiermee wordt voorkomen dat de aanwijzingen van opsporingambtenaren in korte tijd twee maal zouden moeten plaatsvinden.

Artikel II, onderdelen A, D, F en H

De verwijzing naar de respectieve Staatsbladen was onterecht. Zowel de vindplaats van de Wet openbaarheid van bestuur (artikel 19.2) als die van de verschillende milieuwetten in de bij de wet behorende bijlage is achterhaald door nieuwe tekstplaatsing in het Staatsblad van die wetten. Overigens schrijven de Aanwijzingen voor de regelgeving voor dat van regelingen met een citeertitel het Staatsblad waarin zij wordt geplaatst, niet wordt vermeld.

Artikel II, onderdeel B

Indien ingevolge artikel 1.2, zesde lid, onder b, van de Wet milieubeheer (Wm), een verbod geldt tot het oprichten of in werking hebben van een inrichting in een grondwaterbeschermingsgebied, moet de aanvraag om een vergunning van een dergelijke inrichting worden geweigerd. Artikel 8.10, tweede lid, WM is met het oog hierop aangevuld.

Artikel II, onderdeel C

Wanneer een ingevolge artikel 8.40 Wm niet-vergunningplichtige inrichting vergunningplichtig wordt, moet erin worden voorzien dat gedurende de overgangssituatie bedoeld in artikel 8.21, eerste lid, Wm, de in de provinciale milieuverordening gestelde rechtstreeks werkende regels voor niet-vergunningplichtige inrichtingen in grondwaterbeschermingsgebieden blijven gelden. Dit wordt mogelijk gemaakt door de aanvulling van artikel 8.21, derde lid, Wm.

Artikel II, onderdeel E

Het betreft hier het rechtzetten van een verkeerde verwijzing.

Artikel II, onderdeel G

Ten onrechte was geen rekening gehouden met de Wet Raad voor verkeer en waterstaat.

Artikel III, onderdeel A.1

De tekst van artikel 1.2, zesde lid, van de Wet milieubeheer (afvalstoffen), zoals deze thans luidt, heeft tot gevolg dat het per 1 januari 1994 (beoogde datum inwerking-treding Wet milieubeheer (afvalstoffen)) niet meer mogelijk zal zijn om ten aanzien van inrichtingen in grondwa-

terbeschermingsgebieden rechtstreeks werkende regels te stellen. Op basis van de huidige regelgeving is dit nog wel mogelijk. Het betreft dan bodembedreigende activiteiten, die zowel binnen als buiten inrichtingen kunnen plaatsvinden.

Het nieuwe verbod op het stellen van rechtstreeks werkende regels is een gevolg van de zogenaamde één-document-gedachte, waarbij de voor een vergunninghouder geldende regels zo veel mogelijk in één document zijn vervat. Indien de provincie ten aanzien van dergelijke inrichtingen regels wil stellen, zal deze gebruik moeten maken van het instrument van de zogenaamde instructieregels. Artikel 8.46 van de Wet milieubeheer maakt het mogelijk om in de provinciale milieuverordening regels op te nemen die het bevoegd gezag (meestal de gemeente) aan de vergunning moet verbinden. Deze regels kunnen slechts betrekking hebben op vergunningplichtige inrichtingen. Voor zover voor inrichtingen de vergunningplicht is opgeheven, bestaat dus niet meer de mogelijkheid om op provinciaal niveau te sturen. Met het in het onderhavige wetsvoorstel voorgestelde artikel 1.2, zesde lid, onder a, wordt een voorziening geboden voor dit onbedoelde en ongewenste gevolg van de Wet milieubeheer (afvalstoffen).

In het nu voorgestelde artikel 1.2, zesde lid, onder b, wordt het tevens mogelijk om bepaalde inrichtingen in grondwaterbeschermingsgebieden zonder meer te verbieden. Ook in de huidige provinciale verordeningen zijn dergelijke bepalingen opgenomen. Zonder het nieuwe zesde lid, onder b, zou deze situatie tot het verleden gaan behoren. Door middel van instructieregels kan slechts worden aangegeven dat bepaalde voorschriften aan een vergunning dienen te worden verbonden, niet dat een inrichting zonder meer niet tot stand mag worden geacht.

De voorgestelde uitbreiding van de bevoegdheid tot het stellen van rechtstreeks werkende regels voor inrichtingen, wordt, net zoals dat in het huidige artikel 1.2, zesde lid, het geval is, beperkt tot de situaties waarbij die regelgeving uit een oogpunt van doelmatige regelgeving bijzonder aangewezen is.

Artikel II, onderdeel A.2

In artikel 10.43 is ten onrechte niet bepaald dat indien het derde lid van dat artikel toepassing vindt, tevens bepaald dient te worden binnen welke termijn, en indien nodig, op welke wijze de in het derde lid bedoelde verplichting moet zijn uitgevoerd. De voorgestelde wijziging in onderdeel a voorziet hierin.

Met de wijziging van artikel 10.44, tweede lid, wordt de desbetreffende zinsnede in overeenstemming gebracht met de formulering zoals die eerder in dat lid, en in het eerste en derde lid wordt gebruikt. Aldus wordt beter tot uitdrukking gebracht dat het verlenen van een ontheffing niet meer kan zijn dan een uitzondering op een overigens verboden handeling. De in artikel 10.44, tweede lid, aan te brengen wijziging betreft het rechtzetten van een kennelijke misstelling.

Artikel II, onderdeel B

Het betreft het rechtzetten van een verkeerde verwijzing, alsmede het aanpassen van de gebruikte terminologie aan de Wet milieubeheer (afvalstoffen) (gevaarlijke afvalstoffen in plaats van chemische afvalstoffen).

Artikel II, onderdeel C

Uit het hierboven aangehaalde overleg met IPO en VNG bleek de wenselijkheid om de bevoegdheid tot ontheffingsverlening ingevolge een

grondwaterbeschermingsverordening, gedurende de periode waarvoor deze van kracht is exclusief bij de provincie te leggen. Met de wijzigingen, voorgesteld onder 1, 2 en 3 wordt hierin voorzien. Het huidige vijfde lid komt hierbij te vervallen. Het huidige zesde lid (nieuw vijfde lid) wordt aangevuld. Wat de formulering van de voorgestelde bepaling betreft, is zoveel mogelijk aangesloten bij het vergelijkbare artikel VIII, vierde lid.

De provincie blijft dus bij uitsluiting het tot ontheffingsverlening bevoegd gezag, uiterlijk tot het tijdstip waarop de ingevolge artikel 8.46 van de Wet milieubeheer vast te stellen instructieregels zijn vastgesteld.

Volledigheidshalve zij hier nog eens tot uitdrukking gebracht dat ook de regels die krachtens een grondwaterbeschermings- of milieuverordening zijn gesteld van kracht blijven tot uiterlijk twee jaar na het tijdstip van inwerkingtreding van het onderhavige wetsvoorstel.

Het voorgestelde zesde lid strekt ertoe om verzoeken om ontheffingen, ingediend voor het tijdstip waarop de provinciale milieuverordening instructieregels bevat, te behandelen conform de tot dat tijdstip geldende regels in de grondwaterbeschermingsverordening.

De wijzigingen, voorgesteld onder 1, 2 en 3, laten overigens onverlet de bevoegdheid van de provincie om op basis van artikel 108 van de nieuwe Provinciewet taken, bevoegdheden en verantwoordelijkheden over te dragen aan gemeenten en intergemeentelijke samenwerkingsverbanden. De Provinciewet bepaalt dat bevoegdheden, gevorderd bij of krachtens een bijzondere wet kunnen worden overgedragen aan gemeentebesturen voor zover die bevoegdheden zich naar hun aard en schaal daartoe lenen en die besturen daarmee instemmen. Indien een bevoegdheid tot ontheffingverlening wordt overgedragen aan gemeenten, en gemeenten derhalve ontheffing gaan verlenen krachtens de grondwaterbeschermingsverordening, kunnen daaruit schadevergoedingsverzoeken ontstaan. Voor de regeling van dergelijke schadevergoedingen wordt in dit verband gewezen op de toepasselijkheid van het bepaalde in artikel 15.21, tweede lid, van de Wet milieubeheer.

Voor verzoeken om schadevergoeding wegens het van toepassing zijn van een grondwaterbeschermingsverordening die ná 1 maart 1994 (tijdstip van inwerkingtreding van de Wet plannen, Stb. 1992, 415) worden ingediend, is ten onrechte niet voorzien in een wettelijk recht op schadevergoeding. Ook was niet voorzien in de mogelijkheid tot het opleggen van een provinciale heffing voor bovengenoemde gevallen ter bestrijding van de in verband met het toekennen van schadevergoeding te maken kosten (artikel 15.34 Wet milieubeheer). Met het voorgestelde artikel VIII, achtste lid, wordt dit rechtgezet. Hiermee wordt een voorziening gerealiseerd voor zowel verzoeken om schadevergoeding, ingediend in de periode tussen 1 maart 1993 (tijdstip van inwerkingtreding wet VAR) en het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet, als verzoeken om schadevergoeding ingediend na het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet. Dit betekent dat ook voor verzoeken om schadevergoeding ingediend in eerstgenoemde periode vanaf het tijdstip van inwerkingtreding van dit wetsvoorstel op grond van artikel 15.34, eerste lid, een provinciale heffing kan worden ingesteld.

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J. G. M. Alders